

Το γενικό κλίμα και ο προϋπολογισμός

- Το γενικό κλίμα

Η πρόσφατη πανελλαδική έρευνα (22/11 – 2/12) αποτυπώνει σημαντική πτώση της αισιοδοξίας των πολιτών για το μέλλον της χώρας, αλλά και για την πορεία της οικονομίας.

Ο βαθμός ικανοποίησης τόσο από την Κυβέρνηση όσο και από την Αξιωματική αντιπολίτευση σημειώνουν πτώση, με την Κυβέρνηση όμως να συνεχίζει να προηγείται της Αξιωματικής αντιπολίτευσης.

Οι δημοτικότητες όλων σχεδόν των πολιτικών αρχηγών σημειώνουν πτώση με σημαντικότερη εκείνη του κ. Καραμανλή, η οποία συντελείται στον πυρήνα της δημοτικότητάς του (θετικές γνώμες) και σε όλο το πολιτικό φάσμα από την Αριστερά μέχρι την Κεντροδεξιά.

Το κλίμα της απαισιοδοξίας χρεώνεται σε μεγάλο βαθμό στις αντικειμενικές συνθήκες και σε ένα μέρος του, στην κυβέρνηση.

Δεν υπάρχει η αίσθηση ότι κάποια άλλη πολιτική πρόταση θα μπορούσε να ήταν αποτελεσματικότερη. Ετσι εξηγείται το γεγονός ότι η ΝΔ εμφανίζεται στάσιμη στην πρόθεση ψήφου και η παράσταση νίκης διευρύνεται υπέρ του ΠΑΣΟΚ.

Ετσι εξηγείται επίσης το γεγονός ότι η πτώση του ΠΑΣΟΚ κατά 1,5% στην πρόθεση ψήφου οφείλεται κυρίως στην πτώση της συνοχής του με κύρια κατεύθυνση τους Αναποφάσιστους.

- Ο προϋπολογισμός

Ενας στους δύο πολίτες δηλώνει ότι δεν είναι καθόλου ενημερωμένος για το περιεχόμενο του προϋπολογισμού.

Η πλειοψηφία (περίπου το 56,0%) όσων δηλώνουν έστω και λίγο ενημερωμένοι για το περιεχόμενο του προϋπολογισμού, θεωρεί ότι ο προϋπολογισμός είναι “πιο άδικος από άλλες φορές γιατί θα επιβαρυνθούν ακόμη περισσότερο οι φορολογούμενοι”.

Ταυτόχρονα όμως, στην ερώτηση αν “τα πράγματα θα ήταν καλύτερα για τους φορολογούμενους αν στην Κυβέρνηση ήταν η ΝΔ”, το 32,0% όσων δηλώνουν έστω και λίγο ενημερωμένοι για τον προϋπολογισμό, απαντούν ότι θα ήταν χειρότερα και το 23,2% ότι θα ήταν καλύτερα.

Η κοινή γνώμη θεωρεί (54,1%) ότι ο προϋπολογισμός είναι συνεπής με την προσπάθεια συμμετοχής της χώρας μας στην ΟΝΕ.

Αυτό αποτελεί και το ισχυρό σημείο του προϋπολογισμού. Στη βασική γραμμή υποστήριξης του προϋπολογισμού, ιδιαίτερα μετά της εξελίξεις της συνόδου κορυφής και τις αντιδράσεις της

Τουρκίας, θα πρέπει να αναλυθεί η σημασία (πολιτική και οικονομική) της προσπάθειας που καταβάλλει η χώρα για να συμμετάσχει στην ΟΝΕ και η συνέπεια της Κυβέρνησης στην επίτευξη αυτού του στόχου.

Η παραπάνω παρατήρηση έχει ιδιαίτερη σημασία αν ληφθεί υπόψη ότι τα ποσοστά αποδοχής της Ευρωπαϊκής Ένωσης παραμένουν σταθερά γύρω στο **74,0%** και της προσπάθειας συμμετοχής της χώρας στην ΟΝΕ, περίπου στο **70%**.

Η αμφίπλευρη κριτική που θα δεχθεί η Κυβέρνηση για τον προϋπολογισμό (κοινωνικά άδικος και αντιαναπτυξιακός) πρέπει να απαντηθεί με την ανάδειξη της αποτελεσματικότητας και της συνέπειάς του, ως προς τους βασικούς πολιτικούς στόχους της χώρας.

Στο πλαίσιο αυτό μπορούν να εξηγηθούν τα επιμέρους μέτρα και η προσπάθεια της κυβέρνησης να ανακαταλείψει τα φορολογικά βάρη (φορολόγηση επιχειρήσεων κλπ). Θα πρέπει όμως και εδώ να προσεχθεί ιδιαίτερα και να επισημανθεί ότι η επιπλέον φορολόγηση δεν θίγει την αναπτυξιακή προοπτική των επιχειρήσεων.

Τα ειδικά μέτρα υποστήριξης αδύνατων κατηγοριών, μπορεί να βρίσκουν θετική απήχηση στις κατηγορίες στις οποίες απευθύνονται (και αυτό αποτυπώνεται από τη σημαντική άνοδο του ΠΑΣΟΚ στους άνεργους και τους νέους), αλλά δεν μπορούν να λειτουργήσουν "αντισταθμιστικά" για όσους θεωρούν ότι επιβαρύνεται η θέση τους (και ειδικά για τα στρώματα που τοποθετούνται στη μεσαία τάξη).

Ενα άλλο σημαντικό στοιχείο θα είναι η αντιπαράθεση για τις δημόσιες δαπάνες και τα έξοδα του κράτους. Η συζήτηση αυτή βρίσκει έδαφος, στους αυτοαπασχολούμενους και τους επιχειρηματίες, αλλά ταυτόχρονα "απειλεί" τους μισθωτούς του Δημόσιου τομέα.

Ειδικά απειλεί τους μισθωτούς η αναβίωση του "νεοφιλελεύθερου μοντέλου" το οποίο ταυτίζεται με την περίοδο διακυβέρνησης της χώρας από τον κ. Μητσοτάκη. Το ΠΑΣΟΚ θα πρέπει να "ερμηνεύσει" την άποψη αυτή μέσα σε ένα πλαίσιο εκ νέου επικράτησης στη ΝΔ των νεοφιλελεύθερων απόψεων και της πολιτικής ηγεμονίας Μητσοτάκη, ανοίγοντας ρήγματα στην "λαϊκή δεξιά" πτέρυγα της ΝΔ και συσπειρώνοντας την κοινοβουλευτική ομάδα του ΠΑΣΟΚ.

- **Ο προϋπολογισμός**

Ενας στους δύο πολίτες δηλώνει ότι δεν είναι καθόλου ενημερωμένος για το περιεχόμενο του προϋπολογισμού.

Η πλειοψηφία (περίπου το **56,0%**) όσων δηλώνουν έστω και λίγο ενημερωμένοι για το περιεχόμενο του προϋπολογισμού, θεωρεί ότι ο προϋπολογισμός είναι “πιο άδικος από άλλες φορές γιατί θα επιβαρυνθούν ακόμη περισσότερο οι φορολογούμενοι”.

Ταυτόχρονα όμως, στην ερώτηση αν “τα πράγματα θα ήταν καλύτερα για τους φορολογούμενους αν στην Κυβέρνηση ήταν η ΝΔ”, το **32,0%** όσων δηλώνουν έστω και λίγο ενημερωμένοι για τον προϋπολογισμό, απαντούν ότι **θα ήταν χειρότερα** και το **23,2%** ότι **θα ήταν καλύτερα**.

Η κοινή γνώμη θεωρεί (**54,1%**) ότι ο προϋπολογισμός είναι **συνεπής με την προσπάθεια συμμετοχής της χώρας μας στην ΟΝΕ**.

Αυτό αποτελεί και το ισχυρό σημείο του προϋπολογισμού. Στη βασική γραμμή υποστήριξης του προϋπολογισμού, ιδιαίτερα μετά της εξελίξεις της συνόδου κορυφής και τις αντιδράσεις της

Τουρκίας, θα πρέπει να αναλυθεί η σημασία (πολιτική και οικονομική) της προσπάθειας που καταβάλλει η χώρα για να συμμετάσχει στην ΟΝΕ και η συνέπεια της Κυβέρνησης στην επίτευξη αυτού του στόχου.

Η παραπάνω παρατήρηση έχει ιδιαίτερη σημασία αν ληφθεί υπόψη ότι τα ποσοστά αποδοχής της Ευρωπαϊκής Ένωσης παραμένουν σταθερά γύρω στο **74,0%** και της προσπάθειας συμμετοχής της χώρας στην ΟΝΕ, περίπου στο **70%**.

Η αμφίπλευρη κριτική που θα δεχθεί η Κυβέρνηση για τον προϋπολογισμό (κοινωνικά άδικος και αντιαναπτυξιακός) πρέπει να απαντηθεί με την ανάδειξη της αποτελεσματικότητας και της συνέπειάς του, ως προς τους βασικούς πολιτικούς στόχους της χώρας.

Στο πλαίσιο αυτό μπορούν να εξηγηθούν τα επιμέρους μέτρα και η προσπάθεια της κυβέρνησης να ανακαταλείψει τα φορολογικά βάρη (φορολόγηση επιχειρήσεων κλπ). Θα πρέπει όμως και εδώ να προσεχθεί ιδιαίτερα και να επισημανθεί ότι η επιπλέον φορολόγηση δεν θίγει την αναπτυξιακή προοπτική των επιχειρήσεων.

Τα ειδικά μέτρα υποστήριξης αδύνατων κατηγοριών, μπορεί να βρίσκουν θετική απήχηση στις κατηγορίες στις οποίες απευθύνονται (και αυτό αποτυπώνεται από τη σημαντική άνοδο του ΠΑΣΟΚ στους άνεργους και τους νέους), αλλά δεν μπορούν να λειτουργήσουν "αντισταθμιστικά" για όσους θεωρούν ότι επιβαρύνεται η θέση τους (και ειδικά για τα στρώματα που τοποθετούνται στη μεσαία τάξη).

Ενα άλλο σημαντικό στοιχείο θα είναι η ανπιπαράθεση για τις δημόσιες δαπάνες και τα έξοδα του κράτους. Η συζήτηση αυτή βρίσκεται έδαφος, στους αυτοαπασχολούμενους και τους επιχειρηματίες, αλλά ταυτόχρονα "απειλεί" τους μισθωτούς του Δημόσιου τομέα.

Ειδικά απειλεί τους μισθωτούς η αναβίωση του "νεοφιλελεύθερου μοντέλου" το οποίο ταυτίζεται με την περίοδο διακυβέρνησης της χώρας από τον κ. Μητσοτάκη. Το ΠΑΣΟΚ θα πρέπει να "ερμηνεύσει" την άποψη αυτή μέσα σε ένα πλαίσιο εκ νέου επικράτησης στη ΝΔ των νεοφιλελεύθερων απόψεων και της πολιτικής ηγεμονίας Μητσοτάκη, ανοίγοντας ρήγματα στην "λαϊκή δεξιά" πτέρυγα της ΝΔ και συσπειρώνοντας την κοινοβουλευτική ομάδα του ΠΑΣΟΚ.